

Ποια Κεντροδεξιά χρειαζόμαστε σήμερα;

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ: 05/10/2014 05:45

Συμπληρώθηκαν σαράντα χρόνια από την ίδρυση της Νέας Δημοκρατίας. Η Κεντροδεξιά στην Ελλάδα, οργανωμένη από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή σε σύγχρονο, δημοκρατικό κόμμα, δικαιούται να περηφανεύεται για την εθνική της προσφορά αφού όλες οι μεγάλες στρατηγικές σημασίας επιλογές, από τη θεμελίωση της δημοκρατίας και την ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως τις διαρθρωτικές αλλαγές που χρειάζεται η πατρίδα μας, φέρουν τη σφραγίδα της. Ωστόσο, στις δύσκολες μέρες μας, περισσότερο από τους πανηγυρισμούς ταιριάζει η περισυλλογή.

Το ερώτημα που αφορά όχι μόνο την Ελλάδα αλλά ολόκληρη την Ευρώπη, είναι ποια Κεντροδεξιά χρειαζόμαστε σήμερα για να αντιμετωπίσουμε τις συνέπειες της κρίσης και, ιδίως, τη συνεχή συρρίκνωση της μεσαίας - και της «μικρομεσαίας» - τάξης, που αναπόφευκτα γεννά μεγάλες κοινωνικές ανισότητες.

Κοιτάζοντας συνολικά το πολιτικό φάσμα, βλέπουμε ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση σήμερα συγκρούονται δύο βασικές αντιλήψεις: Στα δεξιά, υπάρχουν κυρίως όσοι υποστηρίζουν την πολιτική της απότομης δημοσιονομικής προσαρμογής και της αυστηρής πειθαρχίας σε περίοδο ύφεσης, αγνοώντας τις συνεπακόλουθες εκρηκτικές κοινωνικές συνέπειες αυτής της πολιτικής - οι οποίες εξωθούν και μέρος των πολιτών προς τα άκρα. Στα αριστερά, βλέπουμε τους επίμονους και αμετανόητους υποστηρικτές ενός αποτυχημένου μοντέλου που προωθεί ένα μεγαλύτερο κράτος, αγνοώντας τους κανόνες της ελεύθερης αγοράς. Ειδικά στην Ελλάδα, η Αριστερά αρνείται να δεχθεί πως δεν είναι δυνατόν να ζούμε με τα λεφτά των άλλων.

Ανάμεσα σε αυτές τις δύο ισοπεδωτικές αντιλήψεις, υπάρχει ένα κενό - πολιτικό, κοινωνικό και λογικό. Αυτό ακριβώς το κενό μπορεί και πρέπει να καλύψει μια σύγχρονη ευρωπαϊκή Κεντροδεξιά.

Για να το επιτύχει αυτό, η Κεντροδεξιά πρέπει πρώτα να κάνει την αυτοκριτική της: Να αναγνωρίσει τις παθογένειες της σημερινής κατάστασης, τις οποίες οφείλει να αντιμετωπίσει. Να δει ότι η ελεύθερη αγορά λειτουργεί πολλές φορές με στρεβλό τρόπο και δημιουργεί μονοπώλια και ολιγοπώλια, αυτή τη φορά ιδιωτικά. Αντί να ωφελεί τους πολλούς, ευνοεί τους λίγους. Στόχος του φιλελευθερισμού, όμως, είναι να δίνει την ευκαιρία στους πολλούς να ευημερήσουν και όχι να περιχαράκωνει τα οφέλη των λίγων.

Με απλά λόγια, η σύγχρονη Κεντροδεξιά πρέπει να καταλάβει ότι σε μια Ευρώπη όπου υπάρχουν 26 εκατομμύρια άνεργοι και έχει την υψηλότερη φορολογία στον ΟΟΣΑ, είναι φυσικό όλο και περισσότεροι πολίτες να αντιμετωπίζουν την ελεύθερη αγορά με δυσπιστία.

Πώς απαντάμε σε αυτή τη δυσπιστία;

Πρώτον, δείχνοντας έμπρακτα ότι αναγνωρίζουμε τα προβλήματα.

Δεύτερον, με σταθερή και χαμηλή φορολογία, που τελικά συνεπάγεται επενδύσεις, ανάπτυξη και μείωση της ανεργίας. Η

σύγχρονη ευρωπαϊκή Κεντροδεξιά πρέπει να στηριχθεί στον απαράβατο κανόνα πως ο πολίτης έχει το δικαίωμα να κρατήσει τα περισσότερα από αυτά που κερδίζει παράγοντας.

Τρίτον, επιφυλάσσοντας στο κράτος ρόλο επόπτη, που εγγυάται τη λειτουργία ενός δίκαιου μηχανισμού αγορών και επεμβαίνει για να διατηρήσει τους όρους του υγιούς ανταγωνισμού και την αποφυγή των μονοπωλίων. Το κράτος πρέπει να προστατεύει τον ανταγωνισμό προς όφελος των πολιτών, όχι μεμονωμένες επιχειρήσεις.

Και τέταρτον, οικοδομώντας ένα βιώσιμο κοινωνικό κράτος που μοιράζει με προσοχή, ευαισθησία και δικαιοσύνη τους πόρους του, έτσι ώστε να αντιμετωπίσει ιδίως το νέο κοινωνικό πρόβλημα της Ευρώπης: την ανεργία και τον επακόλουθο κίνδυνο της φτώχειας. Με προτεραιότητα στον πολίτη και όχι στην «ενδιάμεση» γραφειοκρατία. Αλλωστε, μια ισχυρή οικονομία οφείλει να στηρίζει όσους έχουν ανάγκη για βοήθεια.

Ας αφήσουμε, λοιπόν, την Αριστερά να μιλάει για ακόμα μεγαλύτερη κρατική παρέμβαση και λογικές του χθες. Εμείς, ως γνήσιοι εκφραστές του ορθολογικού και ριζοσπαστικού φιλελευθερισμού, πρέπει να εφαρμόσουμε έναν λαϊκό, δημοκρατικό καπιταλισμό, που να δίνει σε όλους την ευκαιρία να επωφεληθούν από αυτόν, ώστε να οδηγεί σε ευημερία. Οπως είχε πει ο Ανταμ Σμιθ: «Καμία κοινωνία δεν μπορεί να ανθίσει και να ευτυχήσει με ασφάλεια αν το μεγαλύτερο μέρος των μελών της είναι φτωχό και εξαθλιωμένο».

Σε ολόκληρη την Ευρώπη, η σύγχρονη Κεντροδεξιά μπορεί να δει την κρίση και ως ευκαιρία να βελτιώσει την ελεύθερη αγορά και την κοινωνική ισορροπία. Για την Ελλάδα, δεν μπορεί να υπάρξει διέξοδος από την εθνική κρίση χωρίς ισχυρή και αξιόπιστη Κεντροδεξιά. Παρά το πολιτικό κόστος των μέτρων για την αντιμετώπιση της κρίσης, η Νέα Δημοκρατία παραμένει ο μοναδικός πολιτικός φορέας που έχει τη βούληση και τη δύναμη να εγγυηθεί το ευρωπαϊκό μέλλον της πατρίδας μας.

ΥΓ.: Επιτρέψτε μου έναν προσωπικό τόνο στο κλείσιμο. Η ζωή τα έφερε έτσι ώστε γεννήθηκα την ίδια χρονιά με τη Νέα Δημοκρατία και έζησα μέσα στο ίδιο μου το σπίτι την ιστορία της. Είμαι υπερήφανος για όσα έχει προσφέρει η παράταξη στον τόπο - αλλά αναγνωρίζω και τα λάθη της. Δεν μπορώ όμως να την αντιμετωπίσω ως «μουσείο». Το ένδοξο χθες δεν φτάνει. Η παράταξή μας οφείλει να είναι η σύγχρονη Κεντροδεξιά που θα φέρει ξανά ευημερία και κοινωνική δικαιοσύνη στον τόπο. Ο ρόλος της τα δύο τελευταία δύσκολα χρόνια είναι καθοριστικός για να σταθεί η χώρα όρθια μέσα στην Ευρώπη. Είναι καιρός να δείξουμε ότι αντιλαμβανόμαστε τις νέες ανάγκες, ότι μπορούμε να βοηθήσουμε τη χώρα να γυρίσει επιτέλους σελίδα.

Ο κ. Κώστας Αχ. Καραμανλής είναι στέλεχος ναυτιλιακών επιχειρήσεων και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος Κωνσταντίνος Καραμανλής.